

सत्याभिसंधस्य सत्यसंकल्पस्य ॥ ६ ॥ मृगयामुद्दिश्य धावता ॥ ७ ॥ जनस्थानवधं स्वरदूषणौ निहतौ च श्रुत्वा रावणेनामर्षापहता वैरेणापहता तु ॥ ८ ॥ मायया मृगरूपेण
मारीचेन करणेन रामं वंचयित्वेत्यर्थः ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्याहेतोस्तद्वेषणहेतोः ॥ यथारूपां यादृग्रूपां यादृग्वर्णां यादृक्क्रिद्गवतीं च तां सीतां ॥ १३ ॥ राघवस्य

तस्य सत्याभिसंधस्य वृद्धस्य वचनात्पितुः ॥ सभार्यः सह च भ्रात्रा वीरः प्रव्रजितो वनं ॥ ६ ॥ तेन तत्र महारण्ये मृगयां परिधावता ॥ राक्ष
सानिहताः शूरा बहवः कामरूपिणः ॥ ७ ॥ जनस्थानवधं श्रुत्वा निहतौ स्वरदूषणौ ॥ ततस्त्वमर्षापहता जानकी रावणेन तु ॥ ८ ॥ वंचयि
त्वावने रामं मृगरूपेण मायया ॥ समार्गमाणस्तां देवीं रामः सीतामनिदितां ॥ ९ ॥ आससादवने मित्रं सुग्रीवं नामवानरं ॥ ततः सवा
लिनं हत्वा रामः परपुरं जयः ॥ १० ॥ आयच्छत्कपिराज्यं तु सुग्रीवाय महात्मने ॥ सुग्रीवेणाभिसंदिष्टा हरयः कामरूपिणः ॥ ११ ॥ दिक्षु
सर्वासुतां देवीं विचिन्वंतः सहस्रशः ॥ अहं संपातिवचनाच्छ्रुतयोजनमायतं ॥ १२ ॥ तस्याहेतोर्विशालाक्ष्याः समुद्रं वेगवान्प्लुतः ॥ यथा
रूपां यथा वर्णां यथा लक्ष्मवतीं च तां ॥ १३ ॥ अश्रौषं राघवस्याहं सेयमासादितामया ॥ विररामैव मुत्तवासवाचं वानरपुंगवः ॥ १४ ॥
जानकीचापितच्छ्रुत्वा विस्मयं परमंगता ॥ ततः सा वक्रकेशांता सुकेशी केशसंवृतं ॥ उन्नस्य वदनं भीरुः शिंशपामन्ववेक्षत ॥ १५ ॥ नि
शम्य सीतावचनं कपेश्वदिशश्च सर्वाः प्रदिशश्च वीक्ष्य ॥ स्वयं प्रहर्षे परमं जगाम सर्वात्मनाराममनुस्मरंती ॥ १६ ॥ सातिर्यगूर्ध्वं च तथा
त्यधस्तान्निरीक्ष्यमाणा तमचित्यबुद्धिं ॥ ददर्श पिंगाधिपतेरमात्यं वातात्मजं सूर्यमिवोदयस्थं ॥ १७ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मी
कीये आदिकाव्ये सुंदरकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

मुखादहमश्रौषं ॥ सेयमासादिता दृष्टा इहेति शेषः ॥ १४ ॥ केशसंवृतं असंस्कारतः प्रकीर्णत्वात् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ सयमानः ॥ इति श्रीरामाभिरामेश्रीरामीये वा
ल्मी० सुंदरकांडे एकत्रिंशः सर्गः ॥ ३१ ॥